

De cala Pi fins al cap Blanc

Tomàs Vibot

dB de Ruta

Partim de cala Pi, una de les rades més belles del migjorn mallorquí. Destaquen, a més, un grup de coves prehistòriques situades a la paret sud i, uns metres cap a l'interior, un antic pas fet amb una rampa de pedra graonada que superava la gran timba.

El pas més còmode per accedir a la part superior es troba rere els varadors del flanc de ponent de la cala. A la part central localitzarem un caminet que puja rere un gran pi. Després d'un petit tram planer, la graonada torna a prendre amb força per amunt fins a arribar amb facilitat a la zona superior. Avançam amb rapidesa cap al sud i aviat travessarem una paret seca, amb la magnífica torre de cala Pi a l'altra banda de la mar. El 1652, el jurat llucmajorer Llorenç Clar de Vallgornera promogué la idea de construir aquesta edificació entre la cala i el Bufador, per a la defensa contra els desembarcaments corsaris. Tres anys més tard, la torre

En aquesta ruta destaquen un grup de coves prehistòriques situades a l'interior d'un antic pas amb una rampa graonada

Cala Beltran és una caleta de còdols i roques força estreta i d'una destacada bellesa on val la pena fer una aturada

ja era aixecada. Continuem pel tiranyó fins a assolir una antiga rota, de la qual només en queden les parets seques de la tanca i els fonaments de la barraca. A pocs metres s'ubica cala Beltran, a la qual hauré de davallar per un passet que s'obre a la part interior. Aquesta caleta és de còdols i roques, força estreta i d'una destacada bellesa. Al cantó sud arrenca un passet per sortir-hi, on hauré d'emprar les mans. Segons tradició, aquí desembarcà el pirata Barbarossa quan vingué a saquejar aquesta part de la costa.

Un cop a l'altra banda, avançam ràpidament fins a la punta de Capocorb. Aquest és el darrer punt des d'on podrem contemplar la urbanització de Cala Pi. A partir d'aquest moment fins al far del cap Blanc gaudirem d'un territori gairebé verge i d'una magnífica bellesa. Avançam ara cap a ponent,

FITXA

INICI: cala Pi.
ARRIBADA: cap Blanc.
DURADA: dues hores i mitja.
DIFICULTAT: baixa.
PUNTS D'INTERÈS: torre de Cala Pi; barracues de roter litorals; el Clot del cap Blanc; torre i far del cap Blanc.

per una costa formada per una plataforma de roca, llisa i sobre la qual és molt fàcil avançar. Ben segur que ens sorprendrà la gran quantitat de fites de pedra que altres excursionistes hi han deixat. A

la dreta, es podran veure les restes d'una barraca esfondrada. Al cap de poc, la franja de terreny s'acurça. Ara podrem triar si continuem vora la costa o bé avançam uns metres per la pista dels vials del projecte d'urbanització d'aquesta zona. Si optem per la segona, aviat localitzarem unes fites que ens tornaran vora la riba.

Des d'aquí mateix ja podrem albirar la torre del cap Blanc a l'altra banda de la badia dita el Clot del cap Blanc. Abans d'arribar-hi, però, hauré de travessar el tram de costa coneguda com els Fondos, limitada per la punta de les Taronges. Aquí podrem gaudir de l'única barraca amb coberta que trobarem en aquesta zona de costa; es tracta d'una construcció circular, amb el portal de llinda. A partir d'aquest punt, la ruta avança cap a mestral, en direcció al Carril.

Un poc més endavant ens tornarem a acostar als vials de la urbanització, vora la qual s'aixequen les ruïnes d'una altra barraca de planta rectangular. A sota ens queden les Fontanelles Fortes seguides de les Fontanelles Tendres, un espai on sembla que hi ha surgències d'aigua dolça. Des d'aquí el paisatge que se'ns obre al davant és meravellós. A poc a poc, ens anirem acostant a la part central

de la badia, on es troba el lloc denominat Cotimplà, Contimplà o simplement Cotiplà. Segons el lingüista Cosme Aguiló en el seu treball *La toponímia de la costa de Lluçmajor*, es tracta "d'una preciosa relíquia de procedència mossàrab que degué passar al català amb la forma còtil". Encara que sembli difícil de creure, en aquest indret hi ha diversos davalladors. El centre del clot, decantat unes trenta metres del tall de timba, hi ha una interessant cocó cobert.

Avançam pel tirany fins a trobar una paret seca amb un portell que hauré de deixar tancat. Des d'aquest punt el Clot es mostra força bell i esfereïdor alhora. Poc més endavant trobarem una nova paret amb un pas obert al centre, sense barrera. Al fons, ens espera la torre del cap Blanc, bastida en 1587; té estructura troncocònica i amb un diàmetre de planta de poc més de sis metres i mig. El portal s'emplaça al primer pis, al qual s'accedeix mitjançant una escala de ferro.

Continuem uns metres fins a arribar a una antiga caseta dins l'àrea militar. Per superar aquest punt i arribar al far, hem d'anar vora el penya-segat, on trobarem un pas. Per aquí flanquejarem el mur de l'àrea militar fins a la farola, punt final de la nostra excursió. •